

בשושנה שהיא בין החוחים, שהיא מעלה ועולה על הכל. אך בנטת ישראל בין שאר האוכליות, משומ שהיא עולה ומתעטרת על הכל. וזה שוננה בין החוחים, ואתרוג בין החוחים, להראות את שבחה של

בנא ראה, בנטת ישראל מתרכנת על ידי הכהן, וישראל מתרכנים על ידי הכהן, והכהן מתרך על ירי הכהן העלויון. זהו שנותוב (במדבר 1) רשותו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

בתוב (תהלים כה) זכר רחמייך והחסדיך כי מעולם הפה. זכר רחמייך וחסדיך - זה יעקב. וחסדיך - זה אברהם. כי מעולם הפה, ומעולם נטלו אותך הקדוש ברוך הוא ורעהה אורה אותם למעלה, ועשה מהם מרפבה קדושה להגן על העולם. ומשום שהיו מעולם, הוא זכר אותם להגן ולרוחם על העולם. כמו כן נוטל הקדוש ברוך הוא את הצדיקים מן העולם ומעלה אותם למעלה. ברי ליהן על העולם.

וזם אמר, למה לא נופר פאן יצחק? אלא נשאר להפרע מאותם שפטאים לבניינו. זהו שפטוב (שם ט) עזרקה את גבורתך. וכתווב (ישעה מט) ה' בגבור יצא באיש מלחותה עיר קנאה וגוו. והוא יצחק שהסתלק מכאן. רבינו חייא אומר, זכר רחמייך והחסדיך - אלו הם יעקב ואברהם, שאנדים אותם להגן علينا. אבל יצחק עומד כדי לעשות קרבנות, ומשום בכך לא צרכיהם אותו עטם. דבר אחר כי מעולם הפה, שפשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נטלו את יצחק וקים בו את העולם. ראה שלא יכול לעמוד לבדו, נטלו את אברהם והעמיד

כלא. אך בנטת ישראל בין שאר אוכליותין, בגין דהיא סלקא (דף ל"ז ע"א) ומתקטרא על כלא. וזה שוננה בין החוחים, ואתרוג בין החוחים, לאחזהה שבחה דבנטת ישראל, על כלא.

הא חזי, בנטת ישראל מתרכנא על ידי דכהנא, וישראל מתרכנא על ידי דכהנא. וככהנא מתרכנא על ידי דכהנא עללאה, הדא הוא דכתיב, (במדבר 1) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

בתוב (תהלים כה) זכר רחמייך יי' וחסדיך כי מעולם הפה. זכר רחמייך, דא יעקב. וחסדיך, דא אברהם. כי מעולם הפה, ומעולם נטלו לון קדשא בריך הויא, וסליק לון לעילא, ועבד מנינו רתיכא קדישא, לאגנא על עולם. ובгин דהו מעולם, הויא דכיר להון לאגנא ולרחמא על עולם. פגונא דא. נטיל קדשא בריך הויא לצדיקיא מן עולם, וסליק לון לעילא, לאגנא על עולם.

יא תימא יצחק אמא לא אדרך הכא. אלא אשתאר לאתפרעא מאינון דעתקין לבני, הדא הוא דכתיב (תהלים פט) עוררה את גבורתך. וכתויב, (ישעה מב) יי' פגבור יצא כאיש מלחות עיר קנאה וגוו, והדא הוא יצחק, דאסטלק מהכא. רבינו חייא אמר, זכר רחמייך יי' וחסדיך, אלין איינון יעקב ואברהם, דבעין להון לאגנא עלהן. אבל יצחק, למעד קרבין קיימא, ובגינו כך לא בעין ליה לגביהו.

דבר אחר כי מעולם הפה, הכר ברא קדשא בריך הוא עולם, נטלו יצחק וברא ביה עולם. חמאת לא יכול למיקם בלחוודוי, נטלו אברהם וקיים ביה עולם. הדא הוא דכתיב,